

प्रभुः पाण्डवः ॥ ५८ ॥ पात्रे धर्मे ॥ ५९ ॥ अप्रदातारं त्वत्पुत्रं ॥ ६० ॥ ६१ ॥ उपाया इति छेदः युद्धं कनीयान् भेददाने मध्यमः साम उत्तमः अपाया इति छेदे काम्ययोगः कनीयान् काम्यधर्मो मध्यमः इह लोको लो
भोऽधमः त्रयो न्याया इति पाठः स्पष्टार्थः ॥ ६२ ॥ यथा वन्नियोजयेत् त्वया त्वधमाः कर्णादय उत्तमे मंत्रकार्ये नियुज्यन्त इति भावः ॥ ६३ ॥ त्वयि सति त्वत्पुत्रोऽधनोऽतस्त्वमेव पाण्डवानां राज्यं दातुं प्रभुरसीत्यर्थः
॥ ६४ ॥ हरणादयस्त्रयोऽपि दोषाः कामादित्रयसहितास्त्वय्येव संतीत्यर्थः ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ शत्रोर्युधिष्ठिरस्य रुच्छ्राद्धोन्नवधात् ॥ ६७ ॥ भक्तादयः पाण्डवाः शरणं गृहं विषमेऽपि संकटेऽपि तव तु तन्नास्तीत्यर्थः ॥ ६८ ॥
दीर्घसूत्रैः क्षिप्रसाध्ये कार्ये चिरं कुर्वद्भिः रभसैः हर्षतरलैः अलसैरित्यपि पाठः चारणैः स्तावकैः अरणैरिति छेदो वा रणविरोधिभिर्भूतायासक्तैरित्यर्थः अशनैरिति पाठेऽपि भोक्तृभिः ॥ ६९ ॥ वृद्धः कुलधर्मानुप

द्वाविमौ पुरुषौ राजन्स्वर्गस्योपरितिष्ठतः ॥ प्रभुश्चक्षमया युक्तो दरिद्रश्च प्रदानवान् ॥ ५८ ॥ न्यायागतस्य द्रव्यस्य बोद्धव्यौ द्वावति क्रमौ ॥ अपात्रेऽप्रतिपत्तिश्च पा
त्रे चाप्रतिपादनं ॥ ५९ ॥ द्वावं भसि निवेष्टव्यौ गले बध्वा दृढां शिलां ॥ धनवंतमदातारं दरिद्रं चातपस्विनं ॥ ६० ॥ द्वाविमौ पुरुषव्याघ्रसूर्यमंडलभेदिनौ ॥ परिब्रा
ह्मयोगयुक्तश्चरणे चाभिमुखो हतः ॥ ६१ ॥ त्रयोपायामनुष्याणां श्रूयन्ते भरतर्षभ ॥ कनीयान् मध्यमः श्रेष्ठ इति वेदविदो विदुः ॥ ६२ ॥ त्रिविधाः पुरुषा राजन्नुत्तमा
धममध्यमाः ॥ नियोजयेद्यथावत्तांस्त्रिविधेष्वेव कर्मसु ॥ ६३ ॥ त्रय एवाधनाराजन् भार्यादासस्तथा सुतः ॥ यत्ते समधिगच्छन्ति तस्य ते तस्य तद्धनं ॥ ६४ ॥ हर
यंत्यजेत् ॥ ६५ ॥ वरप्रदानं राज्यं च पुत्रजन्म च भारत ॥ शत्रोश्च मोक्षणं रुच्छ्रात्रां चैकं च तत्समं ॥ ६६ ॥ भक्तं च भजमानं च तवास्मीति च वादिनं ॥ त्रीनेता
ऊछरणं प्राप्ता न्विषमेऽपि न संत्यजेत् ॥ ६७ ॥ चत्वारि राज्ञा तु महाबलेन वर्ज्या न्याहुः पण्डितस्तानि विद्यात् ॥ अल्पप्रज्ञैः सह मंत्रं न कुर्यान्न दीर्घसूत्रैरभसैश्चारणैश्च ॥
॥ ६८ ॥ चत्वारि ते तात गृहे वसन्तु श्रिया भिजुष्य गृहस्य धर्मे ॥ वृद्धो ज्ञातिरवसन्नः कुलीनः सखा दरिद्रो भगिनी चानपत्या ॥ ७० ॥ चत्वार्याह महाराज साद्यस्का
निबृहस्पतिः ॥ पृच्छते त्रिदशेन्द्राय तानीमानि निबोध मे ॥ ७१ ॥ देवतानां च संकल्पमनुभावं च धीमतां ॥ विनयं कृतविद्यानां विनाशं पापकर्मणां ॥ ७२ ॥

दिशति कुलीनः शिशून् आचारं पाहयति सखाहितं वदति तादृशाभीष्मद्रोणविदुराः भगिनी धनं रक्षति तव गृहे सर्वेऽपि सन्ति परंतु पदेशं न गृह्णासीति भावः ॥ ७० ॥ साद्यस्कानि सद्यः फलानि ॥ ७१ ॥ देवताः स्व
र्गभाजः स्वर्गपदार्थश्च यन्न दुःखेन संभिन्नं न च यस्तमनंतरं अभिलाषोपनीतं च तत्सुखं स्वः पदास्पदमित्येवं रूपः अतस्ते सत्यसंकल्पाः धीमतामगस्यादीनामनुभावं समुद्रपानादिप्रभावं तेऽपि देवतुल्या इत्यर्थः वि
नयोऽपि गुरुप्रसादकरत्वेन सद्यः फलः विनाशहेतुः कर्मापि चौर्यादिकं तच्च त्वय्येवास्ति तव तु सर्वं कर्म मानार्थमेवेति भावः ॥ ७२ ॥